

Cauza C-77/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

13 februarie 2020

Instanța de trimitere:

Court of Appeal (Irlanda)

Data deciziei de trimitere:

21 ianuarie 2020

Apelant:

K. M.

Intimat:

Director of Public Prosecutions

COURT OF APPEAL [CURTEA DE APEL]

[*omissis*]

ÎNTRE

STATUL REPREZENTAT DE DIRECTOR OF PUBLIC PROSECUTIONS

[PROCURORUL GENERAL]

INTIMAT

ȘI

K. M.

APELANT

ORDONANȚA DE TRIMITERE

CĂTRE CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

**DIN 21 IANUARIE 2020
FORMULATĂ ÎN TEMEIUL**

ARTICOLULUI 267 DIN TRATAT

Având în vedere apelul introdus de apelant prin care se contestă severitatea unei pedepse pronunțate împotriva sa de Cork Circuit Criminal Court [Tribunalul Penal de Circuit din Cork, Irlanda] la 27 iulie 2015 ca urmare a condamnării sale de către jurați, la 16 iunie 2015, pentru comiterea infracțiunii de deținere la bordul unei ambarcațiuni de pescuit maritim, în zona de pescuit exclusivă a statului (Irlanda), a unor aparate interzise de articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 850/98, contrar Statutory Instrument n° 197/2013 (Regulamentul nr. 197/2013 [cunoscut sub denumirea de Sea Fisheries (Technical Measures) Regulations 2013 (Regulamentul din 2013 - normele tehnice - privind pescuitul maritim)], contrar articolului 14 din Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 [Legea din 2006 privind pescuitul maritim și jurisdicția maritimă], acțiune prezentată în fața instanței astăzi,

Ca urmare a citirii cererii de apel și a stenogramei ședinței de judecată în fața instanței de fond, precum și a observațiilor părților,

Ca urmare a audierii apărătorului apelantului și a Director of Public Prosecution (Procurorul General),

COURT OF APPEAL (CURTEA DE APEL) A HOTĂRÂT SĂ ADRESEZE Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în conformitate cu trimiterea menționată, din data de 21 ianuarie 2020, întrebarea enunțată la punctul 47 din respectiva trimitere și solicită acestei Curți să pronunțe o hotărâre preliminară cu privire la această întrebare,

ȘI DISPUNE suspendarea judecării apelului până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a unei hotărâri preliminare cu privire la întrebarea menționată anterior.

[*omissis*]

GREFIERUL COURT OF APPEAL (CURTEA DE APEL)

[*omissis*]

[OR 2] Părțile în cadrul litigiului:

- 1 Cererea de decizie preliminară este formulată în contextul unui apel introdus în fața instanței de trimitere ca urmare a severității unei pedepse pronunțate în cadrul unei proceduri penale.

- 2 **K.M.**, resortisant neerlandez cu domiciliul ales în Irlanda [*omissis*], este inculpat în procedura desfășurată în fața instanței de fond, respectiv apelant în fața instanței de trimitere.
- 3 Director of Public Prosecutions (Procurorul General, denumit în continuare „PG”), care exercită acțiunea în numele statului irlandez. [*omissis*], este ministerul public în procedura desfășurată în fața instanței de fond, respectiv intimatul în fața instanței de trimitere
- 4 Pentru simplificare, inculpatul-apelant va fi denumit în continuare „apelantul”, iar ministerul public-intimat va fi denumit în continuare „intimatul”.

Obiectul litigiului și faptele relevante

- 5 Litigiul care se află la originea acestei trimiteri preliminare este o procedură de apel prin care se contestă severitatea unei pedepse pronunțate împotriva apelantului de Cork Circuit Criminal Court [Tribunalul Penal de Circuit din Cork, Irlanda] la 27 iulie 2015, ca urmare a condamnării sale de către jurați, la 16 iunie 2015, pentru comiterea infracțiunii de deținere la bordul unei ambarcațiuni de pescuit maritim în zona de pescuit exclusivă a statului (Irlanda) a unor aparate interzise de articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 850/98, cu încălcarea Statutory Instrument n° 197/2013 (Regulamentul nr. 197/2013) [cunoscut sub denumirea de Sea Fisheries (Technical Measures) Regulations 2013 (Regulamentul din 2013 - normele tehnice - privind pescuitul maritim)] și a articolului 14 din Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 [Legea din 2006 privind pescuitul maritim și jurisdicția maritimă].
- 6 Elementele concrete ale infracțiunii invocate în actul de punere sub acuzare sunt următoarele: la 11 februarie 2015, dată la care apelantul era comandantul unui vas de pescuit înregistrat sub pavilionul Regatului Unit, vasul respectiv deținea la bord aparate capabile să sorteze în mod automat, după dimensiuni, heringul, stavridul sau macroul, iar aceste aparate nu erau instalate sau amplasate pe respectivul vas de pescuit într-un mod care să asigure congelarea imediată sau să împiedice returnarea în mare a organismelor marine.
- 7 Pedepsa pronunțată în urma condamnării apelantului a constat într-o amendă în cuantum de 500 de euro, în confiscarea capturii evaluate la suma de 344.000 de euro și în confiscarea uneltelor de pescuit evaluate la suma de 55.000 de euro. **[OR 3]**
- 8 Apelul introdus împotriva severității acestei pedepse s-a axat pe contestarea confiscării capturii și a echipamentelor, iar nu pe contestarea amenzii.
- 9 În cadrul probelor prezentate în procedura de apel, s-a stabilit că comportamentul incriminat care a condus la condamnarea apelantului și la pronunțarea pedepsei împotriva căreia s-a introdus acest apel a fost identificat în următoarele împrejurări.

- 10 În fața Court of Appeal (Curtea de Apel) au fost prezentate probe în sprijinul afirmației că apelantul era comandantul vasului de pescuit menționat, înregistrat sub pavilionul Regatului Unit. La data de 11 februarie 2015, această navă a fost interceptată în larg în zona economică exclusivă a Irlandei (denumită în continuare „ZEE”) de o navă a Iris Naval Service (Forțele navale irlandeze), LE Samuel BECKETT, care patrula în virtutea obligațiilor sale de protecție a pescuitului maritim. Căpitanul navei LE Samuel BECKETT a hotărât să supună vasul de pescuit unei proceduri de urcare la bord și unei inspecții aleatorii. Probele au indicat că această decizie nu a fost motivată de nicio suspiciune că nava de pescuit ar fi desfășurat o activitate ilegală, ci, mai degrabă, decizia a fost luată doar pentru că acest vas nu mai fusese supus anterior unei proceduri de urcare la bord și de inspecție, în cadrul operațiunilor sale desfășurate în ZEE irlandeză. După ce echipajul Forțelor navale irlandeze a urcat la bordul vasului de pescuit, s-a constatat că pe această navă fuseseră instalate aparate de sortare și exista o cuvă care ducea de la respectivele aparate de sortare și de la zona de sortare manuală către un bazin de evacuare care se vărsa în alt bazin de evacuare care, la rândul său, putea fi evacuat în mare. Ținând seama de modul în care erau dispuse aceste aparate și în special de faptul că nu erau instalate sau amplasate pe respectiva ambarcațiune de pescuit într-un mod care să asigure o congelare imediată a capturii sau să împiedice returnarea în mare a peștelui capturat, echipajul Forțelor navale irlandeze a suspectat că ambarcațiunea de pescuit desfășoară o activitate interzisă, cunoscută sub numele de „high grading” („respingere selectivă”), constând în selectarea peștelui de cea mai bună calitate din captură și evacuarea restului capturii înapoi în mare.
- 11 Apelantul a fost avertizat de echipajul Forțelor navale irlandeze că nu este obligat să declare nimic, dacă nu dorește acest lucru, dar că orice declarație va fi consemnată în scris și ar putea servi drept probă. Fiind chestionat cu privire la funcționarea aparatelor de sortare, apelantul a susținut că vasul nu efectua activitatea de „respingere selectivă”. Ulterior, apelantul a fost reținut și s-a dispus deplasarea vasului de pescuit către portul Cork. Odată ajunsă în portul Cork, nava a fost predată către An Garda Síochána.
- 12 Ulterior, apelantul a fost pus sub acuzare, la solicitarea intimatului, pentru săvârșirea infracțiunii în legătură cu care a fost judecat și condamnat și în legătură cu care s-a pronunțat pedeapsa care face obiectul prezentei proceduri de apel. Acesta a fost eliberat [OR 4] sub cauțiune, în așteptarea procesului și pe tot parcursul acestuia. Vasul de pescuit a fost eliberat și i s-a permis plecarea din Cork după plata unei cauțiuni în cuantum de 350.000 de euro.
- 13 În urma pronunțării condamnării apelantului de către Cork Circuit Criminal Court [Tribunalul Penal de Circuit din Cork], acesta a atacat hotărârea instanței de fond în fața Court of Appeal [Curtea de Apel], atât în ceea ce privește condamnarea, cât și în ceea ce privește severitatea pedepsei pronunțate împotriva sa. Apelul formulat împotriva condamnării a fost respins prin hotărârea Court of Appeal [Curtea de Apel], [omissis] pronunțată la 11 octombrie 2018. Apelul formulat

împotriva severității pedepsei a fost admis, iar necesitatea prezentei trimeri preliminare a apărut în cadrul audierilor desfășurate în procedura de apel.

14 Singurul element de probă prezentat în ședința de pronunțare a sentinței, desfășurată în fața aceluiași judecător care a prezidat procesul pe fond, a constat într-un rezumat al situației de fapt prezentat de un ofițer al organelor de protecție a pescuitului maritim. Aceste fapte nu au fost contestate. Nu au existat dovezi privind vreo condamnare anterioară. Apelantul nu a depus mărturie în ședința de pronunțare a sentinței, deși avea dreptul să o facă, dacă dorea acest lucru. Nu a fost prezentată nicio dovadă cu privire la mijloacele financiare ale apelantului și nici cu privire la cele ale armatorilor vasului de pescuit.

15 [omissis]

Cadrul de reglementare a litigiului principal

16 Pescuitul maritim comercial este reglementat în dreptul național irlandez de articolul XIII din Fisheries (Consolidation) Act 1959 [Legea din 1959 privind pescuitul (codificare), denumită în continuare „Legea din 1959”]. Acest act normativ a fost promulgat anterior aderării Irlandei la Comunitatea Economică Europeană în 1972. Cu toate acestea, în urma aderării Irlandei, prin care această țară a devenit obiectul politicii comune în domeniul pescuitului (denumită în continuare „PCP”) în formă incipientă, creată în 1970 de cei șase membri inițiali ai CEE, care a fost inițial pusă în aplicare prin Regulamentul nr. 2141/70, și pe măsură ce PCP a devenit din ce în ce mai complexă și mai sofisticată, Legea din 1959 a fost modificată progresiv pentru a ține seama de PCP și de corpul complex de legislație europeană care stă la baza acesteia.

17 Extinderea de către CE a limitelor sale de pescuit de la 12 mii marine la 200 de mii marine în 1976 a condus la adoptarea Fisheries (Amendment) Act 1978 [Legea din 1978 privind pescuitul (lege de modificare)], care a modificat Legea din 1959; noi modificări au fost aduse Legii din 1959 prin Legile privind pescuitul (legi de modificare) din 1983, 1994, 1997, 2001 și 2003. **[OR 5]**

18 Cu toate acestea, în cursul anului 2006, s-a considerat că acest cadru legislativ irlandez în materie de pescuit maritim devenise învechit și greu de aplicat, astfel că se impunea o revizuire semnificativă. Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 (Legea privind pescuitul și jurisdicția maritimă, denumită în continuare „Legea din 2006”) a fost adoptat parțial în acest scop și a revizuit, în esență, partea XIII a Legii din 1959. Cu toate că Legea din 2006 nu se limita la pescuitul maritim, întreaga parte a II-a a acesteia, care cuprinde șaptezeci și cinci de articole separate, repartizate în șase capitole, este consacrată pescuitului maritim.

19 Articolul 28 din Legea din 2006, care figurează în partea a II-a, capitolul 4 (intitulat *Aspecte privind infracțiunile în materie de pescuit, procedura, confiscarea*) din acest act normativ, se referă la pedepse și la confiscările aplicabile în cazul anumitor infracțiuni privind pescuitul - a se vedea Anexa 2.

Infracțiunile vizate de acest articol sunt identificate la articolul 28 alineatul (1) și este cert că infracțiunea pentru care a fost condamnat apelantul intră sub incidența articolului 28 alineatul (1) litera (a), pentru că este vorba despre o infracțiune care se regăsește în dispozițiile capitolului 2 menționat în tabelul 1.

- 20 La data adoptării Legii din 2006, PCP se întemeia deja pe o legislație europeană solidă, situație care continuă și în prezent. O mare parte a acesteia s-a referit întotdeauna la aspecte specifice ale politicii, precum stabilirea limitelor de pescuit, măsurile de conservare și stabilirea cotelor pentru diferite specii, reglementarea modalităților de pescuit maritim, stabilirea specificațiilor pentru vasele și uneltele de pescuit ale acestora, indicarea datelor care trebuie păstrate de pescari și a obligațiilor de raportare ale acestora, precum și reglementarea depozitării, a transportului, a prelucrării și a comercializării capturii. Un exemplu concret și direct relevant în cadrul urmăririi penale aflate la originea prezentei proceduri de apel este Regulamentul (CE) nr. 850/1998 al Consiliului, al cărui articol 32 impune restricții privind utilizarea aparatelor automate de sortare - a se vedea Anexa 3. Cu toate acestea, fiecare nouă versiune succesivă a PCP pornește de la un regulament al Consiliului, denumit „Regulamentul privind controlul”, care prevede un sistem comunitar de control pentru a asigura respectarea normelor instituite prin PCP.
- 21 La momentul adoptării Legii din 2006, Regulamentul privind controlul aflat în vigoare la acel moment era Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului. Titlul VIII din acest act normativ privea „Măsurile recomandate în cazul nerespectării legislației în vigoare” și cuprindea articolele 31-34. Pentru soluționarea litigiului care face obiectul prezentei trimiteri este relevant articolul 31 din Regulamentul nr. 2847/93, care prevedea, la alineatele (1), (2) și (3), următoarele: **[OR 6]**

„(1) Statele membre se asigură de adoptarea măsurilor adecvate, inclusiv, conform legislației naționale, a instituirii unei proceduri administrative sau penale împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile, atunci când se stabilește, în special ca rezultat al unui control sau al unei inspecții efectuate în virtutea prezentului regulament, că regulile politicii comune a pescuitului nu au fost respectate.

(2) Procedurile instituite conform alineatului (1) trebuie să priveze în mod efectiv, conform dispozițiilor pertinente din legislația națională, persoanele care obțin beneficii în urma infracțiunii sau să producă efecte proporționale cu gravitatea infracțiunii, astfel încât să descurajeze în mod eficient săvârșirea altor infracțiuni de natură identică.

(3) Sancțiunile ce rezultă din procedurile menționate la alineatul (2) pot include, după gravitatea infracțiunii:

— amendarea;

— confiscarea uneltelor și a capturilor interzise;

- sechestrul navei;
  - imobilizarea temporară a navei;
  - suspendarea licenței;
  - retragerea licenței.”
- 22 Ulterior adoptării Legii din 2006, Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului a fost abrogat și înlocuit cu un nou Regulament privind controlul, și anume Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009.
- 23 Titlul VIII din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului, intitulat „ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR”, cuprinde articolele 89-93. Articolul 89 reprezintă dispoziția relevantă pentru litigiul care a stat la baza trimiterii preliminare. Acesta poartă subtitlul „Măsuri de asigurare a respectării normelor” și prevede, la alineatele (1), (2) și (3), următoarele:
- „(1) Statele membre se asigură de adoptarea sistematică a măsurilor adecvate, inclusiv de luarea unor măsuri administrative sau penale, conform legislației naționale, împotriva persoanelor fizice sau juridice suspectate de încălcarea oricăreia dintre normele politicii comune în domeniul pescuitului.
- (2) Nivelul general al sancțiunilor și al sancțiunilor complementare se calculează în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației naționale, în așa fel încât să asigure că acestea îi privează efectiv pe cei răspunzători de beneficiile economice derivate din încălcările legii pe care aceștia le-au comis, fără a aduce atingere [OR 7] dreptului legitim la exercitarea profesiei. Respectivul sancțiuni pot genera rezultate proporționale cu gravitatea încălcărilor respective, efectiv descurajând prin aceasta infrațiunile ulterioare de aceeași natură.
- (3) Statele membre pot aplica un sistem conform căruia o amendă este proporțională cu cifra de afaceri a unei persoane juridice sau cu avantajul financiar obținut sau vizat prin comiterea încălcării.”
- 24 Articolul 90 prevede sancțiuni pentru încălcările grave. Intimatul a susținut că o infrațiune de tipul celei săvârșite de apelant poate fi considerată ca fiind o încălcare gravă așa cum sunt acestea definite în regulamentul menționat. Atenția noastră a fost atrasă asupra faptului că dispozițiile articolului 90, în partea lor de început, evidențiază faptul că activitățile tratate drept încălcări grave și menționate la literele (a), (b) și (c) sunt considerate ca atare „pe lângă dispozițiile de la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008”.
- 25 Articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 prevede, sub titlul „Încălcare grave”:
- „(1) În sensul prezentului regulament, încălcare gravă desemnează:

(a) activitățile considerate a constitui activități de pescuit INN, conform criteriilor stabilite la articolul 3;

(b) [...];

(c) [...].

(2) Gravitatea încălcării se stabilește de către autoritatea competentă a statului membru, ținând seama de criteriile stabilite la articolul 3 alineatul (2).”

(Pescuitul INN reprezintă pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat.)

- 26 Dacă ne raportăm la articolul 3 din același regulament, vom constata că la alineatul (1) litera (e) se consideră că o navă de pescuit este presupusă a fi implicată în „activități de pescuit INN” dacă se demonstrează că „a utilizat unelte de pescuit interzise sau neconforme”, contrar măsurilor aplicabile de conservare și gestionare din zona în care a desfășurat aceste activități.
- 27 Reținem în plus faptul că alineatul (2) al articolului 90 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului prevede că o persoană fizică este pasibilă de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive, în conformitate cu sancțiunile și măsurile prevăzute la capitolul IX din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.
- 28 Mai mult, alineatul (3) al articolului 90 prevede că sancțiunea trebuie să fie efectiv disuasivă și, după caz, calculată la valoarea produselor pescărești obținute în urma [OR 8] comiterii unei încălcări grave, stabilind astfel, din perspectiva apelantului, un criteriu maxim pentru aplicarea sancțiunii, în cazul căreia trebuie să primeze valoarea capturii obținute ca urmare a încălcării regimului de control (însă nu și valoarea uneltelor).
- 29 Alineatul (5) al articolului 90 prevede că pot fi de asemenea utilizate sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive.
- 30 Până la momentul inculpării, judecării și condamnării apelantului, Legea din 2006 nu a suferit modificări de fond și, în special, nu s-a modificat articolul 28, ca urmare a modificărilor aduse PCP, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului.

Diferendul principal

- 31 Diferendul principal care a generat necesitatea trimiterii preliminare privește aspectul dacă dispozițiile articolului 28 alineatul (5) litera (b) din Legea din 2006, care prevede că, în cazul unei infracțiuni precum cea pentru care apelantul a fost condamnat, „peștele și uneltele de pescuit aflate pe ambarcațiunea care face obiectul infracțiunii sau în orice alt loc sunt confiscate de drept, ca urmare a condamnării”, sunt compatibile cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr.

1224/2009 al Consiliului, în special cu articolul 89 din acesta, care prevede sancționarea încălcării specifice constatate în acest caz.

32 Apelantul a susținut în fața Court of Appeal [Curtea de Apel] că Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului nu impune adoptarea automată a unei astfel de sancțiuni împotriva unei nave de pescuit, atunci când legiuitorul irlandez nu își putea exercita jurisdicția asupra unei ambarcațiuni de pescuit străine aflate în ZEE a Irlandei decât sub umbrela legislației europene relevante, atât timp cât reglementarea activităților de pescuit reprezintă este de competența exclusivă a Uniunii Europene. Potrivit apelantului, nu există motive pentru ca legiuitorul irlandez să creeze sancțiuni de o gravitate disproporționată pentru navele de pescuit aflate sub pavilionul statelor membre ale Uniunii care pescuiesc ilegal în apele ZEE a Irlandei în comparație cu ambarcațiunile surprinse săvârșind încălcări similare în alte ape aflate sub jurisdicția Uniunii și că astfel de dispoziții care depășesc aplicabilitatea sancțiunilor prevăzute de regulamentul Uniunii (atunci când aceste regulamente au o aplicare directă și nu necesită adoptarea unei legislații de transpunere) trebuie să fie considerate excesive prin raportare la cerințele dreptului Uniunii. S-a susținut de asemenea că măsura confiscării capturii de pește și a uneltelor, instituită ca o consecință de plin drept în caz de condamnare în urma unei puneri sub acuzare pentru săvârșirea infracțiunii relevante, este disproporționată în raport cu comportamentul incriminat [OR 9] în cauză, cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului și cu regimul de control instituit prin PCP.

33 Ne-a fost atrasă atenția asupra considerentului (7) al Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului, care prevede:

„Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici dispozițiilor speciale cuprinse în acorduri internaționale sau aplicabile în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului și nici dispozițiilor naționale de control care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, dar depășesc dispozițiile sale minime, cu condiția ca astfel de dispoziții naționale să fie în conformitate cu legislația comunitară.”

34 S-a făcut trimitere de asemenea la considerentul (9), care pune în special accentul pe introducerea unei abordări noi, comune în scopul asigurării „unui cadru echitabil” pentru sectorul pescuitului.

35 De asemenea, ni s-a atras atenția asupra considerentului (38), care subliniază importanța unei abordări armonizate a sancțiunilor în cazul încălcării legislației Comunității Europene în domeniul pescuitului atunci când enunță:

„Deoarece măsurile luate în urma încălcării normelor în cauză diferă considerabil de la un stat membru la altul, generând astfel discriminare și denaturări ale concurenței între pescari, și având în vedere faptul că absența sancțiunilor disuasive, proporționale și efective în anumite state membre reduce eficiența controalelor, este necesară introducerea de sancțiuni

administrative, în combinație cu un sistem de puncte pentru încălcările grave, care să constituie o măsură de descurajare reală.”

- 36 De asemenea, s-a făcut trimitere la considerentul (39) și la articolul 92 în ceea ce privește punerea în aplicare a unui sistem de puncte pentru încălcările grave.
- 37 S-a susținut că articolul 28 alineatul (5) din Legea din 2006 încalcă principiul proporționalității consfințit de tratatele Uniunii Europene și de articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 38 În sprijinul acestui argument, s-a făcut trimitere la Hotărârea din 21 iunie 1979, *Atalanta Amsterdam* (240/78, EU:C:1979:160) (denumită în continuare „cauza *Atalanta*”), punctele 15 și 16 din aceasta, Hotărârea din 11 noiembrie 1981, *Casati* (203/80, EU:C:1981:261), punctul 11, Hotărârea *Louloudakis* (C-262/99), punctul 67, Hotărârea din 9 februarie 2012, *Urbán* (C-210/10, EU:C:2012:64) [Or. 10], punctele 23 și 24 și punctele 53-55, Hotărârea din 29 iulie 2010, *Profaktor Kulesza, Frankowski, Jozwiak, Orlowski* (C-188/09, EU:C:2010:454), punctul 29, și Hotărârea din 16 iulie 2015, *Chmielewski* (C-255/14, EU:C:2015:475), punctele 21-23.
- 39 Apelantul pretinde că Regulamentul privind regimul de control instituie o cerință imperativă specială pentru autoritățile naționale care, atunci când sancționează încălcări ale Regulamentului, trebuie să procedeze într-un mod care să conducă la rezultate „proporționale cu gravitatea încălcărilor respective” și care, deși îi „privează efectiv pe cei răspunzători de beneficiile economice derivate din încălcările legii pe care aceștia le-au comis”, obține acest efect „fără a aduce atingere dreptului legitim [al acestor persoane] la exercitarea profesiei”. Prin urmare, articolul 90 alineatul (2) din Regulamentul privind regimul de control impune statelor membre să garanteze „că persoana fizică care a comis o încălcare gravă sau persoana juridică găsită vinovată de o încălcare gravă este pasibilă de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive”.
- 40 Reclamantul critică faptul că legislația irlandeză nu ia în considerare împrejurările speciale de comitere a încălcărilor în cadrul mecanismului prevăzut pentru aplicarea confiscării capturii de pește și a uneltelor. Acesta pretinde că, în situația de fapt din speță, o întârziere temporară în procesul de congelare a peștelui survenită între aparatele de sortare și congelator ar putea fi considerată un motiv suficient pentru o condamnare, fără a mai lua în considerare măsura în care interesele protejate în mod specific care fac obiectul regulamentului ar fi fost lezate sau afectate de comportamentul incriminat. Reclamantul afirmă că nu există nicio dispoziție a legii care să prevadă o adaptare a sancțiunii la gravitatea încălcării. Mai mult, nu există prevederi cu privire la efectele potențiale asupra surselor de venit ale inculpatului, ca rezultat al confiscării menționate.
- 41 Apelantul afirmă că imposibilitatea de a investi instanța care a pronunțat condamnarea cu competența de a adapta pedeapsa, în ceea ce privește consecințele financiare ale pierderii capturii de pește și a uneltelor, în funcție de situația de fapt

aferentă încălcării constatate, face de asemenea ca dispozițiile de drept irlandez să fie incompatibile cu Regulamentul privind regimul de control și cu principiile generale ale dreptului european, în situația în care statul irlandez ar fi împiedicat să mențină în vigoare o astfel de dispoziție, date fiind dispozițiile regulamentului menționat.

- 42 În răspunsul său, intimatul a făcut trimitere la o serie de cauze din jurisprudența europeană care tratează principiul proporționalității, incluzând Hotărârea di 17 iulie 1997, National Farmers' Union și alții (C-354/95, EU:C:1997:379), [OR 11], punctele 51 și 55, Hotărârea din 17 octombrie 2002, Antipesca/Comisia (T-180/00, punctul EU:T:2002:249), punctul 78, Hotărârea din 16 martie 2006, Emsland-Stärke (C-94/05, EU:C:2006:185), punctul 53, Hotărârea din 24 mai 2012, Hehenberger (C-188/11, EU:C:2012:312), Hotărârea din 13 noiembrie 2014, Reindl (C-443/13, EU:C:2014:2370), punctele 38-43, și Hotărârea din 16 iulie 2015, Chmielewski (C-255/14, EU:C:2015:475), punctele 21-31.
- 43 Intimatul susține că aceste hotărâri precizează că statele membre, atunci când adoptă un sistem de sancțiuni în conformitate cu dreptul național în cazul încălcării regulamentelor relevante:
- (i) o pot face prin stipularea unor sancțiuni penale;
  - (ii) în ipoteza în care un stat membru alege această metodă de asigurare a respectării normelor, statul membru este obligat să recurgă la măsuri „efective, proporționale și disuasive”;
  - (iii) nu sunt excluse măsurile impuse în temeiul răspunderii obiective;
  - (iv) măsurile trebuie să fie suficiente pentru a asigura o reglementare corespunzătoare pentru participanții la activitățile din sectorul pescuitului;
  - (v) aceste sancțiuni penale pot fi, în principiu, însoțite de măsura confiscării uneltelor de pescuit și a capturii.
- 44 Intimatul a susținut că, în cazul în care în dreptul național este adoptată o măsură disproporționată, având un caracter excesiv și contrar cartei și principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii, este de competența unei instanțe naționale să înlăture aplicarea dispoziției respective. Această chestiune este de competența instanței naționale. În cazul unui dubiu, o trimitere preliminară poate avea efectul de a stabili dacă confiscarea de drept, așa cum este aceasta prevăzută în articolul 28 alineatul (5) litera (b) din Legea din 2006, se opune principiului proporționalității consacrat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii.
- 45 Deși apelantul solicită instanței de trimitere să constate că în cauză este vorba despre un „act clar” din perspectiva dreptului Uniunii, și că a argumentat că nu este necesară o trimitere preliminară nu suntem de acord cu această concluzie. Considerăm că dispozițiile de drept cu privire la proporționalitate sunt extrem de

nuanțate și că în aceste împrejurări persistă un grad înalt de incertitudine și îndoială cu privire la poziția care trebuie adoptată în temeiul dreptului Uniunii. Pentru aceste motive, considerăm că trebuie să se recurgă la procedura trimiterii preliminare.

- 46 Din motive de exhaustivitate, dorim de asemenea să menționăm că ambele părți au invocat o serie de cauze din jurisprudența irlandeză în care au fost abordate dispozițiile privind sancțiunile și pedepsele penale cuprinse în **[OR 12]** legislația națională care reglementează pescuitul, precum și anumite cauze în care au fost luate în considerare dispoziții vizând caracterul obligatoriu al aplicării pedepsei, din afara domeniului pescuitului maritim. Cauzele la care s-a făcut trimitere includ hotărârea din cauza Montemuino/Minister for Communications [2008] IEHC 157 și [2013] 4 I.R. 120; hotărârea din cauza Martinez/Irlanda [nepublicată, High Court, O’Neill, 27 noiembrie 2008]; hotărârea din cauza O’Sullivan/Sea Fisheries Protection Authority și alții, [2017] 3 IR 751; hotărârea din cauza Ellis/Minister for Justice and Equality și alții [2019] IESC 30. A se vedea anexa 4.

Întrebarea preliminară

- 47 „În contextul punerii în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și a dispozițiilor articolului 32 din Regulamentul (CE) nr. 850/1998 al Consiliului, precum și în contextul unei urmăririi penale derulate în vederea asigurării respectării acestor prevederi, o dispoziție de drept național care prevede în caz de condamnare în urma punerii sub acuzare, pe lângă aplicarea unei amenzi, confiscarea obligatorie a întregii cantități de pește și a tuturor uneltelor de pescuit aflate la bordul ambarcațiunii care face obiectul infracțiunii este compatibilă cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului, în special cu articolele 89 și 90 din acesta, și cu principiul proporționalității prevăzut de tratatele Uniunii Europene și de articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?”

21 ianuarie 2020

Semnată de membrii completului Court of Appeal [Curtea de Apel]: